

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Αξιότιμες Κύριες/οι.

Την Τρίτη, 12 Νοεμβρίου και στο πλαίσιο των προβλεπόμενων διδακτικών επισκέψεων που όλα τα σχολεία οργανώνουν, είχαμε προγραμματίσει επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης. Η υπεύθυνη συνάδελφος που είχε αναλάβει την οργάνωση της επίσκεψης, είχε επικοινωνήσει αρκετές ημέρες πριν με το αρχιφυλακείο και τα εκδοτήρια του αρχαιολογικού χώρου, οι οποίοι ζήτησαν **μόνο** μια λίστα εις διπλούν, με τα ονόματα των μαθητών και των συνοδών εκπαιδευτικών σφραγισμένη από το σχολείο.

Στις 9:00 το πρωί η συγκεκριμένη συνάδελφος και νωρίτερα από τα υπόλοιπα μέλη της σχολικής κοινότητας, πήγε στα εκδοτήρια δίπλα στο θέατρο του Διονύσου, κρατώντας τις υπογεγραμμένες και σφραγισμένες λίστες με τα ονόματα των μαθητών και των εκπαιδευτικών για την παραλαβή των εισιτηρίων, καθ' υπόδειξιν των υπευθύνων με τους οποίους πολλακίς είχε επικοινωνήσει τις ημέρες που προηγήθηκαν της επίσκεψης. Κι ενώ παρέδωσε τις λίστες, άκουσε εμβρόντητη την ταμία να την ρωτάει πότε και πώς έκλεισε το ραντεβού για την επίσκεψη και τι είδους σχολείο είναι αυτό που τα ονόματα των μαθητών δεν είναι ελληνικά. Η εκπαιδευτικός της εξήγησε ότι είμαστε ένα δημόσιο σχολείο δευτεροβάθμιας εκπ/σης με πρόσφυγες και μετανάστες μαθητές που ανήκουν κατά πλειοψηφία σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες (π.χ. ασυνόδευτοι ανήλικοι). Η ταμίας κάλεσε κάποια υπεύθυνη και μετά άρχισαν να κάνουν διάφορα τηλεφωνήματα. Διάβασε μάλιστα μερικά ονόματα σχολιάζοντας «τι είδους ονόματα είναι αυτά» (!!!!). Επίσης ρώτησε με μεγάλη αγένεια για ποιο λόγο δεν υπάρχουν ελληνικά ονόματα στη λίστα. Στην έντονη διαμαρτυρία της εκπαιδευτικού, εξήγησε ότι έχει αλλάξει ο νόμος των επισκέψεων στους αρχαιολογικούς χώρους και ότι χρειάζεται αίτηση στην Εφορία Αρχαιοτήτων και όλα τα διαβατήρια των μαθητών. Η εκπαιδευτικός της ανταπάντησε ότι κανένας δεν της είχε πει κάτι τέτοιο και ότι τέλος πάντων είναι αδύνατο να οργανώσουμε άλλη επίσκεψη λόγω της πολυπλοκότητας των συνθηκών εργασίας στο σχολείο μας (συγκέντρωση δηλώσεων από camps, ΜΚΟ και διάθεση δωρεάν πούλμαν από τις εταιρείες μεταφοράς των μαθητών μας που καλύπτονται από το ελληνικό δημόσιο). Η υπάλληλος αδιαφόρησε και απάντησε ότι δυστυχώς δεν γίνεται τίποτα και προχώρησε στην έκδοση των εισιτηρίων του επομένου σχολείου που είχε ακολουθήσει ακριβώς την ίδια διαδικασία αλλά ήταν αμιγές ελληνικό!!! **Δεν χρειάστηκε από αυτό το σχολείο καμιά ιδιαίτερη αίτηση, αλλά ούτε και ζητήθηκε.** Διαμαρτυρηθήκαμε έντονα γιατί στο σχολείο αγωνιζόμαστε να κάνουμε τους μαθητές μας κοινωνούς του αρχαίου ελληνικού και του νεότερου πολιτισμού και κάποιοι μαθητές μας είναι αιτούντες άσυλο και δεν διαθέτουν διαβατήρια. Τελικά απευθυνθήκαμε στην Εφορία Αρχαιοτήτων, όπου όλοι οι εργαζόμενοι ήταν εξαιρετικά ευγενικοί και το πρόβλημα λύθηκε με την ουσιαστική παρεμβάση της υπεύθυνης κυρίας Φιλιππαίου. Καταφέραμε να μπούμε στον αρχαιολογικό χώρο στις 11 παρά, μειώνοντας το χρόνο παραμονής μας.